

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi R. M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki

w postępowaniu toczącym się przed Krajową Radą Sądownictwa

w przedmiocie wniosku R. M. o przeniesienie w stan spoczynku

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 21 kwietnia 2021 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

R. M. – sędzia Sądu Okręgowego w B. – wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Krajową Radą Sądownictwa w przedmiocie wniosku o przeniesienie go w stan spoczynku, domagając się:

1. stwierdzenia w przedmiotowej sprawie przewlekłości postępowania;
2. zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz R. M. kwoty 20.000 zł.

W odpowiedzi na skargę Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania, ewentualnie – w przypadku uznania, że skarga podlega rozpoznaniu – o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: u.s.p.p.) przedmiotowa ustawa reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze. Stosownie do art. 1 ust. 2 u.s.p.p. przepisy ustawy stosuje się odpowiednio, gdy na skutek działania lub bezczynności sądu albo komornika sądowego doszło do naruszenia prawa strony do przeprowadzenia i zakończenia bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy egzekucyjnej lub innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Jak wynika z brzmienia powołanych wyżej regulacji – a także z dalszych przepisów (art. 2 ust. 2 u.s.p.p., art. 3 u.s.p.p., art. 4 u.s.p.p., art. 5 ust. 2, 3 i 4 u.s.p.p., art. 6 ust. 3 u.s.p.p., art. 10 u.s.p.p., art. 12 ust. 3 i 5 u.s.p.p., art. 13 u.s.p.p.) oraz samego tytułu cytowanej ustawy – ma ona zastosowanie do postępowań sądowych, a więc szeroko pojętego postępowania cywilnego (m.in. z zakresu prawa cywilnego, gospodarczego, rodzinnego, prawa pracy, ubezpieczeń społecznych, ksiąg wieczystych, Krajowego Rejestru Sądowego, rejestru zastawów), postępowania karnego, w tym odnoszącego się do części wojskowej, postępowania karnego skarbowego, postępowania w sprawach o wykroczenia, postępowania toczącego się na podstawie ustawy z dnia 23 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (t.j. Dz.U. 2018, poz. 969), postępowania egzekucyjnego, również w zakresie, w jakim to postępowanie prowadzi komornik sądowy, oraz sądowego postępowania administracyjnego, a także do przewlekłości postępowania przygotowawczego jako pierwszego stadium procesu karnego.

Tymczasem nie ulega wątpliwości, że postępowanie toczące się przed Krajową Radą Sądownictwa w sprawie wywołanej wnioskiem o przeniesienie sędziego w stan spoczynku nie jest postępowaniem przygotowawczym, postępowaniem sądowym ani postępowaniem egzekucyjnym, nie należy także do którejkolwiek z pozostałych wskazanych powyżej kategorii postępowań. Pozostaje

ono zatem poza zakresem przedmiotowym ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, a odnosząca się do niego skarga – jako niedopuszczalna i wniesiona przez nieuprawnionego – podlega odrzuceniu na podstawie art. 9 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 3 u.s.p.p. w zw. z art. 1 ust. 1 i 2 u.s.p.p.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.